

EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE MALEVA
AJAKIRI

II Suurlaagri päalik skm. Michelson.

XI. AASTAKÄIK

Nr. 4/5

MÄRTS 1932

VÄLJAANDJA;
EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄASTAAP
TOIMETUS; Vastutav toimetaja; N. KANN. Peatoimetaja H. TARI.
Toimetuse liikmed: H. MICHELSON. A. KASAK. R. TREU.
TOIMETUSE ADDRESS: Tallinna, S. Roosikrantsi 11.
TALITUS: Tallinna, S. Roosikrantsi tän, 11. Kõnetr.452-37.
Ilmub 8 numbrit aastas. Aastakäik kr. 1.50. Üsiknumber 20 senti,

Jüripäevaga algab skautidel uus tegevusaasta!

Möödumas on pikk talv oma pakase, oma jää ja lumega. Ainult mõnes kohas aia ääres ja metsas puude varjus on säilinud veel lumi ja merel ja jõel on näha veel mõnda jääpanka. Päikene, see skautide kangelane püha Jüri, on võitnud karmi talve — skautide lendava mao. Igalpool maal ja linnas algavad jälle välised tööd ja — ka skautidele algab uus tegevusaasta. Paljud, kui mitte enamus skautidest, peab töötama koolis, usinamini kui talvel, sest lähenemas on koolitöö lõpp. Et mitte istuma jääda, tuleb tööd teha nüüd enam kui aasta jooksul ja siis algab paljudel pikk puhkamisaeg kooli õppetööst ja seda aega kasutab skaut kasulikult. Ta aitab oma vanemaid nii palju, kui ta jõuab nende töös ja tegevuses. kuid selle eest annavad vanemad temale täielikku puhkust juuli kuuni, meie soojemaks aastaajaks. Siis sõidab skaut ühes omasuguste skautidega ja hundipoegadega kodumaa ilusama suvituslinna Pärnu lähedalolevasse Doberani randa, kus tänavu tuleb kokku eesti isamaalik skautide pere, et tutvuda kõigi skautidega Eestist ja naaberriikidest ja siis ülendaval meeoleolul pöörduda tagasi oma koduste penaatide juure. See tuletab meele meie esivanemate aegu, kui kuningaks oli Eesti tugev Kalev. Siis valgusid ka igast eesti maakonnast kokku mehed kui tammed, et tutvuda oma rahva tugevate poegadega ja anda töötust, et hoiavad kokku, kui ühe hea isa head pojad, kui hüüab sõjapasun ja ülbe vaenlane katsub vallutada meie esivanemate higist väetatud ja nende verest pühitsetud püha eesti pinda.

Tänavu suvel tuleb Doberanis kokku umbes 2500 skauti või nende esindajat. Seal teeb narvalane sõprust läänlase ja pärnakaga, saarlane muhulane ja hiidlane viljandlase, valklase või setuga, rakverelane tartlasega või võrulasega. Ja nad ei kinnita mitte üksnes oma isa-isade sõprust teistest maakondadest pärit olevate skautidega, vaid naabermaade — Läti, Soome, Rootsi, Leedu, Poola, Ungari ja mõne teiste välismaa skautidega. Ja ma olen veendunud selles, et teie, mu noored sõbrad, vaatate niisama tõsiselt meie kodumaal toimepandavale jamboreele, nagu teie vanemad vennad — skaudid vaatasid suurlaagritele, mida panid toime inglased,

rootslased, lätlased, taanlased ja soomlased, kui teie olite seal külalistena. Ei tulnud sealt kaebust selle kohta, et eesti skaudid oleksid avaldanud ulakuse tunnismärke, ei tule ka nüüd, kus teie ise korraldate omal maal suurlaagri, ette mingisuguseid korratusi, sest „noblesse oblige“. Nüüd, kui teie olete vastutavad oma suurlaagri eest, tuleb kokku võtta kõik jõud, kõik teie skautlikud kogemused ja oskused, et teie külalised naaberriikidest lahkueksid meilt kõige parema mälestustega.

Juba on ettevalmistustöö suurlaagri korraldamiseks käimas täies hoos. Igas malevas harjutavad end skaudid ja hundipojad, et mitte maha jääda teiste malevate skautidest ja hundipoegadest.

Soovin, et kogu meie skautidepere, vanad ja noored, tuleks kokku Doberani randa ja õpiks seal kümne päeva jooksul tundma kõiki oma kaasvõitlejaid aastast 1932.

Nüüd aga veel paar nädalat kõva tööd koolis ja siis leiab vist iga teie vanem või ka teie maleva juures töötav „Sõprade Selts“ niipalju raha, et teid saata Pärnu randa, kus lahke Pärnu linnavalitsus ja ta külalissõbralik elanikkond võtab teid vastu soojalt ja ülilahkelt.

Nägemiseni Doberanis.

Peavanem N. Kann.

Peavanema Päevakäsk Eesti Skautide Malevale.

Jüripäeval, 23. aprillil 1932.

§ 1.

Eeloleva skautide kevadpäha — Jüripäevaga algab ühes tärkava loodusega ka skautide välistegevus. Välja, vabasse loodusesse, on iga skaudi ülim soov. Käesolev suvi töötab kujuneda meie skautide peres stürsündmuseks. On ju sel suvel Eesti Skautide Maleva teine suurlaager. See peab kujunema meie skautliste oskuste ja teadmiste tuleprooviks, kui ka ühtlasi meie jõudude ülevaatamiseks ja demonstratsiooniks laiematele hulkadele, et juure tõmmata meie ridadesse noori kui ka vanu sõpru.

Soovides kõigile skautidele head taset ja jõudu algavaks hooajaks, loordan kõiki kohata suurlaagris. Eesti skautide pere „Ole valmis!“

§ 2.

Kõrgelt hinnates vanemate Skaudi Sõprade kaasabi noorte tegevusel, annetan koostöö tänutäheks Svastika lindiga: Võru skautide maleva vanemale Paul Mäggi'le.

Svastika nõelaga: Viktor

Stahlberg'ile — Rakvere Skautide malevast; Jüri Lossmann'ile — Lääne sk. malevast; Aleksander Koik'ile — endine Peastaabi laekur; Kolonell Toffer'ile ja Aleksander Mürsepp'ile — Narva skautide malevast.

§ 3.

Uuesti meie ridadesse tagasi tulnud eru-skautmaster Elmar Jõgi nimetan skautmasteriks.

§ 4.

Vastaval kõrgusel püsivaid ja töökaitsnuid nooremskautmastereid Richard Treu — Tallinna skautide malevast ja Eugen Pavelson'i — Nõmme skautide malevast, ülendan skautmasteriteks.

§ 5.

Skautjuhtide tasapinnal asuvaid tublisi eeskujulikke skaute Karolius Kuhlberg'i, Arved Gern'i, Frits Tamm'e, Karl Schüts'i, Rein Saral'i, Ernst Nuusti, Friedrich, Kaar'i, Leopold Teder'i,

Hans Pärjeli, Samuel Eberi, Rudolf Väärsi, Otto Valdneri, — Tartu skautide malevast; Volde-mar Gaile, Arnold Heinmanni, Evald Reismanni — Narva skautide malevast; Uno Tamm'e — Tallinna skautide malevast ja Eduard Tiiki — Saaremaa skautide malevast, ülendand noorem-skautmastriteks.

§ 6.

Püsiva ja rohke töö eest skautluse alal annetan teenustõ diplomaamid n-sk. Valter Suigusaar'ele ja n-sk. Viktor Birk'ile, mõlemad Tallinna skautide malevast.

§ 7.

Nimetan eeskujulikkudeks hundi poegadeks ja luban vastavat märki kanda järgmistel kahekõrva hundipoegadel: Ago Eisenschmiedt, Erik Oldekop, Rein Sepp, Arnold Sabur, Ants Anja, Rudolf George — Tartu skautide malevast; Valter Prules, Alexander Neito, Arseni Rand, Bernhard Tutso — Tallinna skautide malevast; Leo Tõnisson, Endel Karlsbach, Adam Bachmann — Narva skautide malevast; Kaljo Krillo, Artur Pähklemets — Valga skautide malevast; Arkaadi Laur, Peeter Laube — Järva skautide malevast ja Viktor Siigur — Rakvere skautide malevast.

§ 8.

Nimetan eeskujulikkudeks skautideks ja luban vastavat märki kanda järgmistel I järgu skautidel: Johannes Tõnisson, Voldemar Kikas, Edgar Sassi, Ramon Rossner — Tartu skautide malevast; Alfred Valdmann, Paul Brunns — Narva skautide malevast; Raimond Isok, Leonhard Jägel — Tallinna skautide malevast; Benedikt

Mäeumbaed — Lääne skautide malevast ja Evald Rosental — Järva skautide malevast.

§ 9.

Hoolsusmärke luban malevatel anda välja järgmiselt:

Järva skautide maleval	2.	skaudile
Lääne „ „	2.	„
Narva „ „	7.	„
Nõmme „ „	9.	„
Pärnu „ „	1.	„
Rakvere „ „	2.	„
Saaremaa „ „	11.	„
Tallinna „ „	13.	„
Tartu „ „	14.	„
Võru „ „	5.	„
Petseri skaut-rühmal	1.	„

§ 10.

Kinnitan kohapealseteks maleva vanemateks määramata ajaks järgmised vanemad:

Järva sk. mal.	vanemaks	H. Oidermann'i
Lääne „ „	„	R. Silts'i
Narva „ „	„	J. Välbe ja abiks nskm. O. Hindus'e;
Nõmme „ „	„	A. Mitt'i
Pärnu „ „	„	major J. Pulma abiks V. Krull'i;
Rakvere „ „	„	V. Sirotkin'i;
Saaremaa „ „	„	major R. Lints'i;
Tallinna „ „	„	J. Lossmann'i ja abiks kindr. A. Larka;
Tartu „ „	„	prof. A. Paldrock'i;
Valga „ „	„	dir. A. Grünberg'i;
Võru „ „	„	ins. P. Mäggi;
Petseri skautide üksikrühma	vanemaks	G. Taan'i;

§ 11.

Kinnitan peastaabi siseseekretäriks üheks aastaks nskm. Richard Tulven'i.

Peavanem: N. Kann.

Peastaabi ülem: J. Hünerson.

Praktilisest mõtlemisest.

Mis on praktiline mõtlemine? — küsib ehk mõni, „kas näiteks see, kui kaupmees mõtleb palju ta müüdavast kaubast võib kasu saada, või kui suure protsendiga võiks ta raha laenata.“ Ei — see pole veel praktiline mõtlemine, ehkki ta on praktilisusega seotud — see on arutlemine. Praktiline mõtlemine on aga midagi kimi-taolist. Katsun selgitada näite abil. Teie näiteks jalutasite tänaval. Sääil tuli keegi kiirel käigul ümber nurga ja pörkas teiega kokku — vabandas ja läks edasi. Teie aga silmitsete teda kiirelt pääläest jalatallani — nagu skaudile omane. Järgmisel päeval, vabal ajal, hakake nüüd mõtlema: missugune oli ta päakate, mis värvi; millised, olid ta näojooned; missugused ja millist värvi olid ta

riided, kuue nõobid saapad jne. Sää! tuleb ilmsiks, et mõne asja oma-duse olete unustanud. Kuid see ei tee viga, pange fantaasia töösse ja mõnelge need omadused asjale juurde. Ja nii võib tervet eelmise päeva sündmustikku läbi arutada. Kui sarnaseid harjutusi teha 30—40 päeva, siis võite kindel olla et, iga peensus jääb teie mälusse ja fantaasiat pole enam abiks tarvis. Sarnased praktilised mõtlejad on kriminalistid. Kuid prak-tiline mõtlemine on kasulik ka skaudile, iseäranis neile, kes koolis käivad, sest siis jäävad läbiloetud tükid hästi meelde ja õppimine on palju kergem. Proovige ja teie leiate praktilisest mõtlemisest endile tüseda abilise.

Suurlaagrisse.

Minna mõtlematult, siis ei tule sellest suurlaager...

Laager on kunst looduses end sisse seada nii mugavalt kui iganes võimalik.

See nõuab aga eeltööd.

Ja tahame siis minna laagrisse Doberani ükskõik kuidas?!

Ei, skaudid!

Nüüd on viimane aeg, et koostada nii isiklikud kui ka varus-tuse nimestikud. Suletakse koolid, pole eeltöödel enam mõju, poi-sid lähevad laiali.

Nüüd kohe organiseerimistööle!

Iga juhi ja skaudi kohus on suurele ettevõttele esijoones pühen-dada oma parem tahe, leidlikkus ning huvi, siis huvitab see meid ja kindlasti ka teisi.

Seal, Doberanis, loome ühisel heatahtlikkusel, usus ning jõul aluse uuele tõelisele vendlusele, vii-me täide meie suure juhi Lord Baden Powelli sõnad — „Vajame enda vaimu ja suuna muutust“ — seekord ometi ühel meelel ning keelel lõpulikult.

Allpool on toodud skm. Lipping'u poolt koostatud varustuse nimistud, mis tahavad abiks olla eeltöödeks vastuastumisel II suur-laagritele. Skaudid! Püsivust ja hääd tahet. Rakendame oma parema seekord esijoones skautlusele, pärast aega küll tempo allalaskmi-seks, kui saavutatud kõikumata üksmeel ning õilne tasapind.

Jõudu!

Laagripäälilik

Olete tähele pannud,

kas teie naabrid ja sõbrad on tellinud „Eesti Skauti“, — kui mitte, siis võtke neilt veel täna tellimine vastu ja saatke nende täpsed aadressid, nimed ja tellimisrahad posti jooksvale arvele nr. 180, ehk hira N. Kann Vabaduspuiestee 2 Tallinn.

Tellimishind Eesti skautide ja gaidide malevate liigetele 50 s. ja teistele Kr. 1,50.

Suhkrutükk.

(Järg.)

Bredel langes kivi südamele ta ei suutnud ju nii kiirelt sõpruda aga, et ta Jim'i isa juba enne tundis siis tundus see talle endast mõistetav, et Jim'iga käiskäes ja juteldes alla järve poole läksid.

„Veidi küll kohmakas aga sugugi mitte rumal“ arvas Bradley „Liiga palju üksinda täiskasvanute seas elanud“ oli Scarborough nõus.

Siis skaudi juht ja metsamees jutlesid millegist muust kuni segas neid skaut, kes oli varem harjutanud poitega semafori.

„On aga see üks pundar laiskvorste, kelle sarnaseid ma enne pole õpetanud“ oigas ta. „Kolm neist tõendavat, et on õiendanud teise järgu ja valitsevad vabalt kõiki tähestikke. Teised kümme ütlevad, et on küpsed eksamiks. Aga ma ei suutnud nende seast leida ühtegi, kes oleks teadnud vähemalt pooltki sellest, mida ta ennast arvas teadvat“.

„Kas sa ei tahaks vast teha katset selle üksiku skaudiga“ katkestas teda Bradley osutades järve poolt juba tagasi tulevale Bredele ja saatjale.

„Miks ei, kuid ta näeb välja nii, et ta üldse midagi ei tea skautimisest. Hei sõber! kas ei tahaks sa proovida minuga kord oma signaliseerimis oskust“. Lõikas ta tulijaile.

„Tahan küll“ vastas Suhkrutükk.

„Morset?“

„Mul ükskõik kumbat.“

„Oskad sa siis ka semafori.“

„Miks ei ja morset annan ja võtan niihästi lipu, vile kui ka tulega“ vastas Brede.

„No näeme. Pane nüüd hästi tähele“. Ja seda öelnud kukkus ta kätega kõigest jõust vehkima. Brede aga tundis tõesti morset nii hästi, et teda lippudega vaikseks rääkida vaevalt jõudis. Paari minuti järel ta lakkas.

„Kui minu morse on hea kas ei tahaks sa mind proovida ka semaforis?“ nõudis Brede.

„Miks ei, hakka aga andma küll mina juba vastu võtan“.

Brede algas.

„Pea, pea egas nii kiiret ka ei ole. Tule Jim võta pliats ja paber ja kirjuta üles mis ma sulle ütlen.“

Brede lõpetas.

„Huh!“ pühkis eksamineeria higi. „Näita mis sa Jim said?“

„Poiss tunneb signaliseerimist tõesti hästi“ pööras Bradley Scarborough' poole „Lausa imestama panevad ta saavutused.“

„Hei Jim tule siia! Poiss tuli. „Püüa Jim nüüd leida üles mis tegevus Suhkrutükile meeldib ja veeda temaga aega kuni homme lõunani, mil tuleb doktor Epplinger ja ta vastab siis oma esimese abi“.

„Ma juba leidsin selle, Bradley. Me lähme kohe metsa keedame seal omale õhtu söögi ja ööbime ka seal. Brede peab seda paremaks

kui katuse all teiste keedetud sööki süüa ja nelja seina vahel magada.“

„No hästi, minge siis ja olge homme lõunaks tagasi“. Bradley ja Scarborough jätsid poistega jumalaga ja pöördusid juhtide eluaseme poole.

Ainult kahel korral nähti kahte sõpra sel pikal pealelõunal. See oli ujumise ajal, kui märgati kahte musta täppi, kahte pead kaugel järvel. Õhtul lipu laskmisel jällegi märkas neid Bradley ühel väikesel künkal põõsastiku piiril.

„Ikka veel kartlik, kuid ma usun kindlasti, et ta on tõsine skaut“ seletas ta hiljem „nad seisid seal ja tervitasid lippu“.

Juba hommikust saadik oodati dr. Epplingeri. Poisid armastasid teda väga hoolimata sellest, et eksamil ta kohtles neid kui kohtu-uuriija kurjategijat. Oma küsimustega viis ta poisid tihti viimasesse ummikusse. Ja kui mõni lõpeks enam sõnagi lausuda ei osanud siis selgitas ta asja kõigi peensusteni. Ka täna kavatsesid kümnekond suuremat poissi omi teadmisi proovile panna, kuigi nad isegi neis väga kindlad polnud. Selles mõttes oli soovitanud Bradley Suhkrutükile astuda esimesena proovile, kuna tema hästi vastates vast ka järgmised Epplingeri häässe tujju sattudes kergemini läbi oleksid pääsenud.

Nii siis kui dr. Epplinger oli enese kesk söögi-rõdu asetatud laua taha istunud ja terve laager seda ikka huvitavat sündmust ümberringi pealt kuulma oli kogunenud, astus Brede ette nagu punane kuid rahulik ja liikumata nagu ikka.

Epplinger silmitses teda pealaest jalatallani. „Nii siis sa sõber usud, et tead midagi esimesest abist.“ Võid sa mulle vast öelda, „missuguseid sidemed üldiselt on tarvitusel?“

„Kolmnurksed, võimalikud teha ka skaudi kaelarätikuist ja rull sidemed“.

„No missuguseid sa oled õppinud?“

„Ma õppisin neid mõlemaid“ härra doktor.

„Nii siis sa ütled, et mõistad mõlemaid, kuna teada ühtegi näib mõnele mehele võimatu olevat. No ole siis hästi kiire kui käsin sul midagi teha, sest aeglane esimene abi on alati vale. Nii siis, mida teed sa vere jooksu vastu tuiksoonest.“

„Surun tuiksoone kinni ülalpool haava surumiskohalt, panen peale surusideme, tõstan haavatud liikme kõrgemale hoian haige külmetamise eest püüan leida arsti ja vabastan sidet iga 15—20 minuti järele.“

„Võid sa mulle näidata neid surukohti praktiliselt?“

Brede asetask näppe käevartele, kaelale ja kehale ise nimetades tuiksoone nime.

„Ei, ei mitte oma kehal. Seal on nad sul muidugi juba ammu üles otsitud“.

Brede vaatas ümber mõne katsejänese järele. Poisid lamasid kõik põrandal ja seisjad olid kaugel ja doktor oli käskinud olla kiire

Brede kargas üle laua arsti enese juurde ja haaras nõutuid kohti tema kehal.

„Pea, pea“ ähkis Epplinger sa haarad ju kui tangidega. Kas te ei leia, et siin oleks justkui veidi palav ma palun klaas vett.“ Ja siis jällegi poisi poole. „No Sugeruck võid sa teha nüüd mulle üks pea side.“

„Miks ei, dr. Bona näitas seda sarnaselt“ ja Brede hakkas sidet kerima kahe pealiseks.

Äkki arst kahvatas haaras oma krae järele ja vabastus sellest „Pea kinni sa sanitar. Tead sa ka hästi mida teha minestuse korral?“

Brede tahtis hakata üles lugema.

„Ei ole vaja“ takistas teda Epplinger. „Olen täna pisut haige ja tunnen et tuleb peale minestus. Lahkuge palun siit kõik peale selle „kuldsuu“ siin. Ta arstib mind vaheajal. Kui võimalik siis saatke veidi külma vett ja natukene kuuma kohvi.“

Arsti soov täideti samal ajal kui Brede asetaski lamama ja vabastas vöö ja päälisriided. Peale viie minutit massaaži külmade lappidega meelegahtadel lõi arst silmad lahti. Siis jõi ta tass musta kohvi ja sai varsti tagasi oma loomuliku näovärvi.

Kuhu rühma sa kuulud „kuldsuu“? küsis ta lõpuks Brede'lt.

„Ma olen üksik skaut pärit sealt Leviston'i tagant metsamägedest.“

„No noh, kust said sa siis oma suurepäralised teadmised esimeses abis?“

„Selle eest olen ma tänu võlgu seltsi arstile dr. Bond'ile. Igakord kui ta käis vaatamas haiget, keda ma põetasin pühendas ta ka tunnikese minu jaoks.“

„Ja kuidas õppisid sa need keerulised pea sidemed?“

„Ma ju ei teadnud, mida nõutakse ja siis ma arvasin, et õpin parem juba kõik.“

Dr. Epplinger pakkus poisile käe. „See on õige põhimõte, mida täielikum seda parem. Huvasti me vast veel kohtume.“

„Kuulsid kuidas hüüdis vanamees poissi?“ küsis Bradley sõbralt kui nad kahekesi jäivad. „On väga tõenäolik et Suhkrutükk selle omale hüüdnimeks saab. Tema, kes mõne poisi jõmpsika ees siia tulles sõnagi ei osanud lausuda.“

„Õige kiiresti läks mis?“ küsis veel kui mõlemad sõbrad ühe lõkke tule ümber istuva poiste tropi seas ka Suhkrutükki ja Jimi märkasid.

Brede seal küll veel alles oma tavalise alati tõsise ja tarretanud näoilmega aga juba ühe ja teisega juteldes.

„Skaudi naeratlevat nägu ta pole küll veel omanud“ arvas Scarborough aga küll ta sedagi jõuab ega olegi see nii kerge“.

E. S. M. II Suurlaagri korralduse kava.

I. Aupresiidium: Hra Riigivanem, Jaan Tõnisson, K. Päts, J. Teemant, kindr. A. Tõnisson, prof. A. Paldrock, O. Kask, kol. V. Trossi, G. Vestel, Joak. Puhk, dr. O. Kallas, kindralid J. Laidoner, N. Reek, G. Jõnson, J. Roska, J. Tõrvand, admiral H. Salza.

II. E. S. M. Peastaap: Jüri Lossmann, dr. Leesment, kindral Heinze, kindral A. Larka.

III. Laagristaap: Laagrivanem prof. K. Saral, laagripäälilik skm. H. Michelson, majandusvanem A. Mitt, talitusvanem A. Koik, talituspäälilik nskm. V. Suigusaar, korralduspäälilik skm. S. Pavelson (ühtl. lp. asemik), väliskülaliste juht skm. H. Paalman, laagriarst dr. J. Kukku.

IV. Majanduskomitee: Majandusvanem A. Mitt, asemik A. Koik; liikmed: J. Pulma, V. Krull, dr. J. Kukku, P. Randfeldt, B. Rautsman, dir. O. Mälik, kapt. Jankovits. Majandusjuht skm. A. Kasak, asemik skm. K. Lipping, ehitusjuht skm. V. Grimm, asemikud nskm. Daniel, E. Gern, Pärnu mal., varustusjuht nskm. F. Tashkin, asemikud Pärnust, toitlusjuht nskm. E. Priimann, asem. nskm. S. Eber, II asem. Pärnust.

V. Mitmete alade juhte: Laagrihunt skm. H. Haamer, asemikud nskm. Vickstein ja E. Uustalu, valvejuht skm. R. Treu, lökkejuht skm. H. Roos, skaudil. võistluste juht skm. V. Grimm, spordipäeva ülemkohtunik Jüri Lossmann, spordijuht skm. O. Hindus, asemik nskm. K. Schütz, teejuht skm. V. Sirgo, inform. ja propaganda juht skm. E. Jõgi ja A. Grönberg, laagrikomendant nskm. Fr. Parmask.

Laagristaap. Kõigi kavade teostaja, mis Peastaabi poolt vastu võetud, peale selle Peastaabi volitusel tegelik laagri kavade koostaja, celtööde teostaja ning laagri korralduste määraja, elluviija ning tegelik laagri juhtija. Staap elab laagris. Laagri staabi koosseisu kinnitab Peastaap.

Laagrivanem on laagri korra ning laagri staabi ning pääliku korralduste eest moraalne vastutaja ning igasuguste olulisemate otsuste kinnitaja. Laagri hea korra ning eduka olukorra huvides esineb laagri nimel Peastaabi ning Peastaabi volinikuna teiste asutuste ning isikute ees ettepanekutega, nõudmistega ning koostamisega. Laagrivanema käsutuses seisab laagri staap.

Laagripäälilik on kõigi laagri staabide ning staabile alluvate päälikute, samuti malevate päälikute käsutaja, laagri tegelik juht, laagri tegevuskavade teostamise algataja. Laagripääliku otsused kinnitab laagrivanem. Laagripääliku lähemateks abilisteks on talituspäälilik, korralduspäälilik, ning laagri komandant.

Majandusvanem on suurlaagri majanduskomitee esimees. Koostab üksikasjalised laagri eelarved, leiab võimalusi Peastaabi kaudu ning kaastõelisi, seltskonnategelasi ning toetajaid majanduskomitee liigete abil laialdaste ringkondade kaasatõmbamiseks laagri eelarve teostamiseks tarvilise toetuse hankimiseks. Juhib

üldse majandusala, jaotades ülesandeid komitee liigete ning juhtide vahel kõige otstarbekohasemalt. Tema otsekohehes käsutuses on majanduspäalik.

Talitusvanem. Tema hooldab talituste asjaajamist vastavalt talituspäaliku ülesannetele, valitseb talitustele rahasumme ning peab arvestust, kannab vastutust talitusülesannete hea täitmise eest. Tema otsekohehes käsutuses on talituspäalik.

Talituspäalik on tegelik suurlaagri ja staabi sekretär. Post, telegraaf, telefon. Registreerib, koostab nimestikud, jagab tunnistused, märgid, korraldab talitusvanema poolt heakskiidetud korra järele maksustust ja programmi-müüki, kirjutab tunnistused, peab aruandeid koosseisude üle, saadab välja käsundid ning korraldused. Koopteerib piiramatu arvu kirjatoimetajaid abilis, avab tarvilikud bürood, luues koostöö propaganda-informatsiooni juhtidega. Soetab vanema kaasabil tarvilikud kirjutus- ning paljundusabinõud.

Väliskülaliste juht korraldab, ühtlasi Peastaabi esindajana, väliskülaliste vastuvõttu, paigutust ning ärasaatmist. Muretseb tarvilikud informatsioonid, alalised kaaslased, tõlgid ning vastutab külalistega üldise eeskujuliku käitumise eest.

Majanduskomitee loob majandusvanema ning päaliku algatusel omavahel üksikasjalise tööjaotuse, leiab käsikäes Peastaabiga tarvilikkude toetuste hankimises eelarve korras soodsamaid eeldusi, püüdes huvi äratada seltskonnas ning kaasa tõmmata laiemaid ringkonde ning leida soodsaid võimalusi kõigi majandusala puutuvate toimingute teostamiseks, millised lähemalt toodud üksikalade juhtide ülesannetes.

Majanduspäalik on majandusliste üksikalade käsutaja ning juht. Majandusvanem ning majanduskomitee otsuste teostaja, ühtlasi majandusala üldasjaajaja.

Ehitusjuht. Organiseerib skautidest ehitusrühma, asudes rühmaga kaitseväge pioneerrühma kaasabil laagri ehitustöödele, nõutades kõkkuleppel majandusvanemaga rühmale ülespidamise ning sõiduvõimalused. On tegelik ehitusjuht ning vastutav rühma ülespidamise ning korra eest. Suurlaagri ajal on ehitusrühma skaudid vabad, kuid alati käepärast. Ülesanded: näitajate ülespanemine, teede rajamine, värvate, ehituste (barakkide, sildade ehitustööd ning igasugused ehitustööd laagristaabi äramääramisel kohapeal, mai kuul, ehitusjuhi juuresolekul ning koostööl.

Varustusjuht. Varustusnimekirjade koostamine, varustuse muretsemine majandusvanema kaasabil, transport ja varustuse kohale muretsemine, varustuse väljaandmine, nagu põhk, magamisasemed. Laagritarbete ning külaliste varustuse transporteerimine jaama.

Toitlusjuht. Toitlusinstruktoriga kaasabil toidu tabelite ning nimekirjade väljatöötamine. Kalkulatsioonid. Hoolitseb toitluse eest laagri ehituse ning laagri kestel. Põletispuude jagamine. Produktide muretsemise kord ning selle teostamine. Abilisteks tööriühm ning vabalt koopteeritavad.

Laagrihünt hoolitseb hundipoegade tegevuse eest laagri kestel. Kuna hundipoeglus meil juhtide puudusel kiratseb, tuleb laagris sellele alale arilist head pinda luua, selleks laagrihundil oma äranägemisel koondada tegevus kõikide malevate hundipojad teatud tundidel, et levitada ühtlast ideelist mängu suuna. Samuti koondab hundipoegade juhte, et nad võiksid kaasa viia suurlaagris mõndagi nähtud ning leitud.

Valvejuht. Tema on laagri korra ning julgeoleku valvaja, selleks käsutab laagripääliku määramisel tarviliku arvu skaute igapäevaseks valverühmaks. Töötab välja valvekorra, vastuvõtu ning üleande kavad. Jaotab piirivalvurid ning sisselaskjad. Hoolitseb aja teatamise eest signaali ning gongi abil. Peab järelvalvet, et peale määratud aegade ujumas ei käida ning valvab ujumiskordadel, hoolitsetes päästeabinõude eest. Hoolitseb öise rahu eest, teatab tähtsamate külaliste tulekust, on paraadide peakorraldaja ning alaline rivistaja, korraldab lipu tõstmist ning allalaskmist, valvab lippude järele. Laagrisse palutakse ka politsei. Igasugustest erakordsetest juhustest teatab viibimata laagri staabile, eestkätt laagri päälikule. Töötab kontaktis laagri komandandiga.

Lõkkejuht. Eeltööd suurteks lõkketuledeks. Koha ning põletismaterjali eest hoolitsemine. Lõkkeõhtut eeskavaga koostada ning üldjuht. Üldiste laulude ning orkestri organiseerija.

Võistlusjuht. Töötab välja ning korraldab laagri kestel mitmesugusi võistlusi skautpraktika alale, nende hulgas ka üks suurem väljamäng kogu laagriale. II. Suurlaagri tegevuskava ei näe ette võistlusi kindla ulatus piirides, nagu see oli I suurlaagris, kus veel õpiti skautluse mõisteid võistluse abil. Nüüd tuleb aga võistlusi rajada skaudi otsekohese valmisoleku ning algatusvõime rakendamiseks ning omandamiseks. Nii on võistluse iseloom kuni võistluse alguseni veel teadmata, et sel teel enam tabada skautluse mängus joont, mis viiks poisse võistluses otsingutes lähemale tegeliku elu juhustele. Võistlusjuhil tuleb kavade paigutuseks koos töötada korralduspäälikuga.

Spordijuht. Töötab välja III. üleriikl. skautide spordipäevade kavad nii, et osa alasid läbi viiakse laagris, ainult need alad, mis vajavad sõerada ning staadioni pinda, peetakse Pärnu staadionil. Esitab kavad kinnitamiseks ning saadab välja. Võistluse eel juhhib tehnilist korraldust, võistluste kestel tegutseb päakorraldajana. Sooritab kõik tarvilikud eeltööd ning hoolitseb spordipäevade kavade kiire ning otstarbekohase teostamise eest. Kavade suhtes peab kontakti korralduspäälikuga.

Teeguht. Omab täieliku ülevaate laagrist osavõtjate paigutamiseks, korraldab nende vastuvõttu ning kohale saatmist. Nõutab selleks tarvilikud veokäinõud. Koostab täieliku Pärnu ja laagri vahelise ühenduse kava (sõiduplaani) ning hoolitseb, et see igalpool teada oleks. Omab täpsed andmed korterite, võõrastemajade, söögimajade j.m. asutuste kohta ning teab täpsed hinnad. Laagris valvab selle

järele, et kõigil oleks selge pilt ning teada laagri asutuste, techarude, laagri plaani ning ümbruskonnas tähtsamad punktid. Peab osavõtjate kohaleilmumise üle nimestikke, neist informeerides laagri staapi ja majandusjuhti.

Propaganda ja informatsiooni juht. Laagri häälekananja toimetaja. Hoolitseb selle eest, et tähtsamad ajalehed saaksid informatsioone laagri kohta, informeerib ajakirjandust, nüüdsest eel tööde ajajärgust alates, luues ajalehtede kirjasaatjate võrgu, loob alalise ühenduse kohalikkude ajalehtede toimetajatega ning hoolitseb, et informatsiooniks tarvilikud andmed oleksid alati käepärast. Alalise päevapildistajaga kokkuleppe sõlmimine, kusjuures laagri staap saaks teatud arvu (3) igast pildist asimesel võimalusel ning tasuta.

Alaline side laagripäälükuga.

Laagrikomandant. Valvab selle järele, et laagri staabi korraldused kõigiti täitmist leidnud. Annab laagri staabi ülesandel tarvilikke juhtnõure laagri puhtuse ning korra säilitamiseks. Tema käsutuses seisavad malevate päälükud.

Suurlaagri varustus.

A. Skaudi isiklik varustus.

1. Skaudi vorm (seljas).
2. Vihmakuub või palit.
3. Seljakott — varustuse pakkimiseks.
4. 2 villast tekki, kuna laager on pikemaajaline ja seepärast ilmade muutused võimalikud.
5. Magamiskott, mis täidetakse laagris.
6. Padjakott — täidetakse laagris.
7. 2 lina.
8. Villane kamson — ilma jahenemisel (õhtul) kanda.
9. Üks vahetus pesu.
10. Tagavara sukad (sokid).
11. Spordipüksid (lühikesed)
12. Ujumistrikoo- või püksid.
13. Laagrimüts — kogu rühmal sama.
14. Kerged kingad (võimlemis-, tennis-, või teised pehmete taldadega kingad).
15. Taskurätikuid (5—8).
16. Seep seebikarbis ja käterätikuid 1-2.
17. Kõõgirätik — oma toidunõude kivi- vatamiseks.
18. Hambahari ja hambapasta või- pulber.
19. Nõel, niiti ja tagavaranõõpe.
20. Tuletikud.
21. Taldrekuid — üks sügava ja teine madala põhjaga emailleeritud. Mitte tuua portselaan- või kivinõusid.
22. Nuga, kahvel, lusikad (suur ja väike), millele tundemärgid pääle te-

teha, et mitte teiste omadega vahetada.

23. Joogikruus, emailleeritud (— 1)
24. Märkmik, kirjapaber, -ümbrikud, pliiats, sulepea (tindiga), postmarke.
25. Puhastusabinõud (riide- ja saapahari, saapamääre) võib olla ühiselt salgaga.

Soovikorral kaasa võtta:

26. Päevapildiaparaat.
27. Muusikariistu.
28. Laulude kogu (raamat).
29. Peegel.
30. Kamm.
31. Habemeajamisgarnituur: habemenuga, vahupintsel, vahutops, vahupulber.
32. Nelgiõli sääskede vastu.
33. Kütinlad, 1—2 (jämedad steariinist).
34. Vile (eriti juhtidele).
35. Ajanäitaja.
36. Kompass.
37. Tasku-elekt rilamp ühes patareiga (üks patarei ja pirn tagavaraks).
38. Pikksilm.

B. Salga varustus:

1. Sanitaarkott.
2. Signaallipud — 2 paari.
3. Kirves — lühikese varrega.
4. Labidas — lühikese varrega.
5. Parandusabinõude kott, milles kõ-

va nõõri telkide ja muu parandamiseks, terastraati, väike luisk, õmb-lusnõel jne.

C. Rühma varustus:

1. Telgid — arv oleneb poiste ar-vust ja telkide suurusest.
2. Ladutek või suurem present.
3. Laagriapteek vajaliste arstimate ja abinõudega.
4. Laagrivoodid — soovivad, kuid saab ka ilma läbi.
5. Mänguabinõud — soovi järele: võrk-pall ja võrk, pesapall ja löögikai-kad jne.
6. Presendid — kogutud põletismater-jali varjamiseks vihma eest kõõgi katuseks, söõgitelgi tegemiseks jne.
7. Nõõri — laagrivälja piiramiseks, tel-kide parandamiseks jne.
8. Kõis — puu otsa ronimise võist-luse korraldamiseks, nõõrredeli val-mistamiseks jne.
9. Vaialõõmisnui — kohal valmistada.
10. Kirves — raiumiseks (kõõgi puude lõhkumiseks).
11. Labidas — pika varrega — tulease-mete, aukude jne. kaevamiseks.

D. Maleva varustus:

1. Telgid — hoolt kanda, et malevast laagrisse tulijate kohta oleks vas-tav arv telke. Lisaks maleva staa-bi ja ladutek.
2. Riigilipp — norm. suuruses.
3. Maleva lipp ühes vardaga.
4. Blok ja nõõr lipu ülestõmbamiseks.
5. Signaalsarv.

E. Kõõgi varustus.

1. Suured keedupotid — vähemalt kaks, emailleertud või alumiiniu-mist.
2. Vähemad keedipotid 1—2, umbes 2—3 liitri mahutusega, lisatoitude keetmiseks.
3. Praepannid — 1—2.
4. Ämbreid 2—3, veekandmiseks ja hoidmiseks, tsingist või emaillee-ritud.
5. Suuremaid toidunõusid (kausse) 2—3, toiduainete segamiseks, hoid-miseks jne.
6. Vähemaid toidunõusid 2—3, mitmeks otstarbeks.
7. Suured kannud 1—2, tee, kohvi, piima jagamiseks (saab ka nendeta läbi).
8. Liiter — mõõtmiseks.
9. Piimanõud kaanega, piima toomi-seks ja hoidmiseks.
10. Võinõu — klaaspurk, lännik või savipott.
11. Kulp — supitõstmiseks.
12. Puulusikad 1—2 toiduainete sega-miseks ja tõstmiseks.
13. Noad, kahvlid, lusikad, pudrunui — suured, kõõgis toiduvalmistami-sel tarvitamiseks.
14. Luisukivi.
15. Kõõgirätikud — toidunõude kuiva-tamiseks.
16. Seepi, kaltse, pannipuhastajaid ja muid pesemistarbeid.
17. Suupesukauss.
18. Tähi kartulikott — kartulite ja teiste selliste toiduainete toomiseks.

Eesti Meri.

(Järg.)

Sademed.

Läänemere piirkonnas on aastane sademete hulk umbes 400—650 mm; meie rannikul 500 ja 600 mm. Suurim sademete hulk langeb Soome lahes augusti, Liivi lahes ja Läänemere osas — septembri peale. Kõige vähem on sademeid veebruaris. Sademetega päevi on kõige rohkem sügisel ja kõige vähem — kevadel, talvel vähem kui suvel.

Udu.

Udusagedus on kõige suurem talvel ja kevadel, kuna suvel kõige vähem. Udu tekib madalate õhukihtide jahtumise tõttu. Talvel ja kevadel, kui merest kerkiv soojem veeaur jahtub kiirelt ja muutub tihedateks piiskadeks, missugused moodustavad udu. Jää tekkimise või jää lagunemise ajal on udu õige sagedane. Suvel on merepinna soojus õhusoojusest madalam. Üleskerkiv jahe veeaur jahtub kõrgema temperatuuriga õhku kuni küllastuseni ja tekitab udu. Udu tekib enamasti õõsel vaikse ilmaga. Päikese soojus ja paras tuul ajavad udu laiali.

Jää.

Langeb õhu temperatuur, siis jahtub ka merevee pind. Läänemere vesi te-

res. Jää hakkab tekkima esmalt rannäärsetes madalates vetes ja hiljem kaugel merel. Vaikse ilmaga ja vagusa merega tuleb ette, et merepind kaugemal merel märksa alla külmamis-punkti jahtub, ilma et jää tekiks, kuid kohe pärast seda, kui tuul ja lained vee-pinna liikuma panevad, hakkab jää kiiresti siginema teravate kristallide näol, mis üksteise külge liituvad ja paari tunni jooksul suured piirkonnad väikeste lahtiste jäätükkidega katavad. Need kasvavad kiiresti suuremaks ning sünnitavad peagi kauguleulatavaid liikuivaid õhukeisi jäävälju. Teatud põhjustel ja oludel sigineb jää ka alumistes veekihtides ja koguni sügaval merepõhjas, mis siis kettakujuliste tükkidega merepinnale kerkivad ja siin järjest paksemaks mineva korra ajujääd sünnitavad.

Erakordselt kiireks jää siginemise põhjuseks on lumesadu alla külmamis-punkti jahtunud vette, siis ei sula lumi vees, vaid tekib kiiresti paksemaks mineva jääsoga.

Püsib merepinna temperatuur tormi või suure lumesaju puhul alla külmamis-punkti, siis tuleb selle järele karta, et meri kohe suurel ulatusel sogajääga ja jäämassidega kattub.

Meie jää ei saa kindlaks kujuneda väikese külma ja tuuliste ilmadega: tuul ja lainetus lõhuvad jää tükkideks.

Suure pakasega ning vagusate ilmadega tekib merel lühikese ajaga kõva ja paks jääkate, mis Läänemere põhjapoolse osa ühes Soome- ja Liivilahega jääsulusse paneb. Tõuseb aga suurem torm, siis lõhub see jää suuremateks või väiksemateks pankadeks, murrab jääväljadesse suured ning laiad praod surub jäämassid kõrgetesse kahvadesse kokku. Kuid lahtisest veest kaugemal olevaid jäävälju ei suuda torm ega lainetus lõhkuda; jääkate jääb sinna siis tervena, vahest kogu talveks kindlalt püsima.

Tormi ja lainetuse ning vooluse jõul kokkukuhjunud jääkahvad kujutavad Läänemeres mõnikord otse väikseid jäämägesid. Nii on Soomelahe suus Hangõneeme kohal leitud merel jääkahv, mille paksus oli tervelt 15 m., seejuures lasus see vees 10 m. sügavusel. Säärased jääkahvad moodustavad kin-nise jää äärele määratuma ajujääd vöösid, mille otsad tihti Eesti rannikuks üle lahe kuni Soome rannakuni ulatavad.

Murtud jääpankadest, jääsogast ja lumest koosnevas jääkahva veepealne osa külmab kõvaks jäämassiks umbes meetri sügavuseni. Sügavamal veealuses osas lasuvad purustatud jääpangad risti ja põiki ülestikku tihedalt koos, ilma ühte külmamata, või nõrgalt kokku külmunult, mis oleneb neid piirava vee temperatuurist. Jääpankade vahelised lõhed on sageli jääsogaga, lumega ning vee all kujunevate jääkristallidega igast küljest täidetud ja ummistatud. Alt vastumõjuv veesurve ja jää oma kogu raskusega ning tuule ja voolu jõud liituvad selle massi tinasitkeks. Laev sellesse juhtudes satub nagu määratusse kitihunnikusse, mis teda edasi ega tagasi ei lase liikuda. On aga jää peale selle veel ajus, millejuures laialidased jääväljad määratu jõuga kokku pörkavad, siis võib jää laeva koguni purustada ja põhja litsuda. Ainult vastava kindla ehitusega ja tugevate masinatega varustatud moodsad, suured jäälõhkujad, nagu „Suur Tõll“ suudavad säärase jääkahvade vööst läbi tungida ja ka teistele laevadele siin teed teha; pahal juhused jäävad aga ka jäälõhkujadki sinna lühemaks või pikemaks ajaks kinni.

Ulgumere jää, nagu Läänemeres, Soomelahe suus ja Sõrveres, sisaldab enamasti ajujääd, mis väikeste pankade või suuremate jääväljadena tuulest või voolusest actuna liiguvad. Väiksemates vetepiirkondades, nagu Soome- ja Liivilahe ning Muhuväinas, püsib pakastel talvedel paigaline kindel jää lühemat või pikemat aega. Sagedasti tuleb ette, et Soomelahe Prangli — Helsingi joonel üle jää hobustega Soomes käiakse. Samuti tulevad vahest ruhnulased jääd kaudu Saaremaale, kuna Muhuväinas külma talvega alati üle väina sõidetakse.

Soomelahe V-osas läheb meri jõesse harilikult juba detsembri lõpul ning jää lagunemine algab veebruaris või märtsis. Muhuväin hakkab kinni külmama keskmiselt novembri keskel, väina suud aga alles jaanuari alul; väina lahtimineki sünnib märtsi lõpul või aprilli alul. Ka Liivilahte ilmub jää harilikult detsembri keskel ja kaob seal aprillis. Vetes, kus ajujääd liigub, nagu Läänemere osas Hiiu- ja Saaremaa V-küljes ning Soomelahe suus kaugemal rannast, tekib kindlam jää ainult harukordselt kõvadel talvetel

ning püsib üldse lühikest aega, 20—40 päeva.

Et valitsevad tuuled meie rannikul talvel enamasti läänest ja lõunast puhuvad, siis kogub ajujää sagedasti Soome rannikule ning meil püsib kaemat aega lahtine vesi. Nii tuleb ette, et Kihelkonna, Paldiski ja Tallinna sadam vahest talve läbi jäävad seisavad, olgugi, et meres küllalt ajujääd liigub, või need sadamad on põhjatuultega ainult mõne päeva ajujää sulus. Seega olenevad meie ulgumere rannikutel jääolud rohkem tuultest, kui vaguesast külmast.

Arvesse võttes ajujää kõige varem ilmumist merde ja kõige hilisemat kadumist, oleks püsimise periood Eesti meres umbes 141 päeva, s. o. detsembri alult kuni aprilli lõpupäevadeni.

Käreda külmaga külmab vahest peaaegu kogu Läänemeri kinni. Seda tulnud ette eriti vanal ajal; nii olnud 1459. a. seevõrra kõva talv, et Eestist otse üle jää Rootsisis käidud nii jala

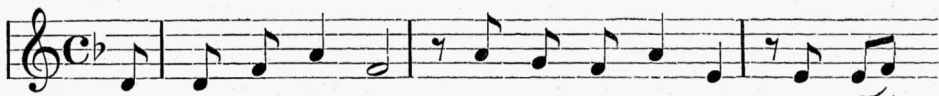
kui hobusega. Hiiu vanajutt räägib, et kord tulnud kolmekuninga öösel Hiiusaare neemele Rootsi „valgehobuse vägi“ maale, ratsanikkudest olevat aga merel suur hulk jääpragudesse sattunud ning ühes hobusega jää alla kadunud. Ka uuemal ajal on meil käredaid talvi olnud: 1892/1893. aasta talvel külmasid Läänemeri ja Daani väinad niivõrd kinni, et igasugune laevade liiklemine kuud kaks seisis ja keskmerd ainult väikesed veelaikmed näha olid.

Vagusal merel külmanud jää paksus ei tõuse meie meres sügavamates kohtades kunagi meetri paksuseni.

Jääaluste merehoovuste tõttu, mille temperatuur võib külmistumispunkti märksa kõrgemal olla, ei saa jää mõnes kohas kuigi paksuks kujuneda. Mõnikord sulatab voolus jää kohati hoopis õhukeseks, nii et ta inimestki peal ei kannu, või jäässe tekivad koguni suured lahtisevee augud.

(Järgneb.)

Kui jõudnud kevad.

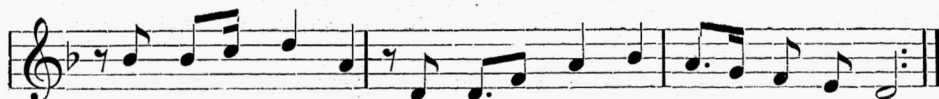
Kui jõud-nud ke - vad,
Ta pam-bud võ - tab;
Kus ta - hes met - sas,
Kui mat - kab met - si,
Kui jõud-nud ta - li,

Siis skaut ju te - ab, et peab
Ja laag - ri töt - tab, ja mat - kal
või kal - las kit - sas; kuid tel - gi
või söu - ab jär - vi, ei ii - al
kui külm - on va - li, siis kol - de.

lin - nast väl - ja mi - ne - ma.
met - si, jär - vi i - met - leb.
lõõb ta ik - ka ü - les - se.
lah - ku te - mast rõõ - mus - meel.
ää - res noo - ri õ - pe - tab.

Oh skau - di e - lu

ja laag - ri võ - lu ei neid või kül - lalt kii - ta üks - ki suu.

Saetööd lõbuks ja rahaks.

Uued ideed bazaarideks.

Skautide rühm, kus pole vähemalt ühte saetöö ehk puutöö tundjat poissi, on haruldane: ja kui teie rühmas on kaks ehki kolm sellist kasulikku poissi, siis seal pole mingit põhjust, et nad oma oskusega ei võiks tõsta teie Jõulu bazaar summat.

Katsuge esitada tõeliselt vajalisi asju ja pidage meeles, et nüüdisaja inimesed eelistavad selliseid asju mida on kerge puhas hoida.

Keerulised mustrid on kaotanud oma populaarsuse ning ühenduses selle küsimusega on huvitav tähelepanna, et väljapaistev saetööde firma on välja annud mitmeid seeriaid mustreid „Saetöö kunsti“ nime all.

Neil mustritel on vähe ehk puudub täiesti sisemine ilustamine, nad omavad lihtsaid välisjooni, mis vaatamata oma lihtsale väljanägemisele on sama rasked lõigata kui enam keerulisem tüüp.

See idee on kasulik kui teie lisandate sellele kalendreid mida on alati hea müüa sellel aasta ajal. Postkaardi suurune ovaal lõigatakse vineerist, puust, ülemise otsa ülesriputamiseks lõigatakse väikene ilus muster, lakeeritakse uue tselluloosi emailiga, mida on saada raua ehk tööriistade ärist.

Kui email on kuiv, umbes peale poole tunni, asetage ovaali keskele lilleline väljahõõrumise pilt, pilt kleebitakse ovaalile õhukese, vedela kalaliimi korruga. Kui liim on kuivanud, siis tuleb pildi paberine pool niisutada leige veega, pilt on nüüd näha puul ning ärakuivades ta on peaaegu hävimatu. Kahe lühikese, värvilise paela abil riputatakse ovaali külge väikene kalender.

Kui väljahõõrumise pilt on asetatud oma kohale ja kui selle all on küllaldaselt ruumi, siis võib kalender asetada ovaali alumisele osale.

Need, kes ei soovi tarvitada tselluloos emaili, võivad värvida ovaali tamme mahagooni- või eebenipuu värvi, ja siis poleerida või lakkida.

Lilleliste väljahõõrumispiltide kõrval võib samahästi ka kasutada lindudega pilte.

Teiseks kergesti müüdavaks asjaks on tikukarbi alus. $\frac{1}{2}$ - tollilisest lauast ehk vineerist tehakse ovaal. Kalendri kohale kruvitakse metallist tikukarbi hoidja. Teist tüüpi tikukarbi alust võib teha järgmiselt: muretse hea elevandi siluett ja lõika ta välja $\frac{1}{2}$ tollilisest puust, kinnita ta $\frac{1}{2}$ tollilisele puu alusele. Lakeeri ehk värvi mustaks ning poleeri. Metall hoidja kruvi elevandi küljele, kui tikukarp pannakse hoidjasse, siis ta jäetakse lahti, et tikke kergem oleks kätte saada.

Saetöö kõrval on olemas palju teisi puutöö võimalusi valmistada väikesi asju. Odavalt ja kiirelt võib valmistada kaelasidemete (lipside) presse.

Kaks skauti telgis „Kellast“ rääkimata.

1. peatükk.

Olen kuulnud, et midagi ei lõpe just hästi, mis algab libedalt ja täpselt. Sellepärast polnud minul eriti paha meel, kui jäime maha omnibussist, mis pidi viima meid Kuressaare, kus ootas meid al. „Kajak“.

See oli kenal 1931. a. juunikuu päeval, vist 18-dal.

N. M. K. Ü. sk.-rühma vanema skaudi „Jüri“ ennatsalgava töö tulemusena oli meil võimalus eelpool nimetatud luksuslaevaga otse Antverpeni purjetada.

Raskus seisis vaid selles, kuidas pääseda laevale. Viibis see ju kaugel Saaremaal. Parimaks ühendusepidajaks peeti kõikjal ikka autobussi ja sellepärast langes meiegi valik sellisele riistapuule. Kuid miks ja kuidas — täpselt ei mäleta ma enam, kuis see just juhtus, aga tõsi ta oli, et kella poole nelja ajal (lahkus too auto Tallinnast muidugi ilma meieta) puudus meil veel üks julge kaasmatkaja, sest olime ju otsustanud teele asuda kolmekesi.

Kella suurem osut lähenes juba neljale, kui jõudis rühmakodusse meie kadunud poeg (mamma saatel) ilmatu suurte pampude ja pakkidega.

Mokas! — arvasin juba kord, sest pidime kindlasti homseks Kuressaare jõudma. Seal aga tuli meile meie energiline rühma juht Rix appi oma kogemustega ja tegi selgeks, et rongiga saab pea sama ruttu kohale, pealegi on ärasõiduni veel ligi tund aeg. Tubli! Vähemalt ütlesin nii, kuid mõtlesin ise, et ega muud üle jää.

See tunnikene kulus ka päris ära, sest „Kella“, meie kadunud poeg, oli oma seljapauna imelikul kombel täis toppinud, mis nõudis kindlat „ümberkolimist“, kusjuures meid tema mammikene kogu aeg saatis kenade õpetustega (pühkides ise silmi — ta oli millegi pärast kurb).

Rix (õnnistagu teda meie kõikide skautide Jumal) oli nii leidlik, et pakkus meile teemõõna täienduseks veel rida makaronipakke. milliseid temal eeloleva N. M. K. Ü. suurlaagri puhul terve pool tuba täis oli.

Polnud enam aega viita. Olles makaroni-pakid ja shokoladi tahvlid „kenasti“ ära mahutanud oma seljapaunadesse, ruttasime kiirel sammul jaama poole. Vabaduse platsil tuli meie truul kaitsjal ja moraalsel nõuandjal (Rix'il muidugi) kena idee — sõita jaama autoga. Tubli! Leidsimegi paraja sõiduki ja sõit läks lahti.

Nii siis algas meie kuulus matkamine õieti pöörase sõitmisega, nagu seda hiljemgi näha on.

Jaamas käsutas Rix meid kiirelt pileteid võtma, tasudes ise autoarve (ei tea kas rühma kulul?). Nüüd polnud enam pidamist. Kähku raha letile, piletid pihku ja rongile. See põrguline oli ka just sõiduvalmis, nii et polnud suurt rääkimist, peasi, et ikka jõudsime.

Saatjaskond polnud just eriti suur, sest meie matka algus oli sellise kiirusega lavastatud, et paljud sellest üldse ei aimanudki. Olid vaid meie kolme matkaja perekonnad omad esindajad läkitanud ning sõbrad skaudid vist oma malevajuhi. Veel mõned lubadused, paar õpetlikku sõna ja manitsust (Kella mammit) ning juba veeresimegi Haapsalu poole. Tähendab „matk“ oli alanud ja meil oli ligi kaks tundi aega omi, siiski veel küllalt segaminiolevaid paune korraldada.

Haapsalu on kindlasti kena linn, kuid meil polnud tõesti tahtmist ega aega selles jälle kord veenduda. Nüüd oli meil mureks leida üks kohane sõiduriist, mis meid veel täna õhtuks viiks Virtsu sadamasse, kust hommikul ehk paadiga Muhumaale saame.

Julgeid jälgib alati õnn. Nii siis meidki. Olles jalutanud natukene linnas, et kohaneda ja ühtlasi orienteeruda siinsete asutistega, kes sellist äri ajavad, kohtasime oma vana tuttava ja kaasvõitleja Heino Jõega, kohaliku sk. maleva tubli abijuht. Tore! Nüüd pole muud kui aga palvega välja ja asi hakkab susisema. Muidugi oli oma linna elanikul kerge meid aidata ja nii olimegi varsti koos peremehega, kellega tuli kaubelda eeloleva sõidu tingimuste üle.

Siin ei olnud siis enam pikka juttu, sest tuli rutata.

Enamvähem korraliku välimusega „Fordi“ imekäru tiriti „laudast“ välja ja algas „häälte sissepanemine“. Peetrile, meie nooremale kaaslasemale, pakkus selline toiming tõsist naudingut, sest, nagu hiljem kuulsin, olla ta kogu aeg oodanud, millal too „raudvanker“ kokku variseb, kuid näe terveks jäi! Ainult kui mootor põrisema hakkas, väristas ta imelikult oma kohmakat keret ja jäi ikka püsima neljale rattale (siin teadis jälle Peeter rääkida, et üks olla tublisti väiksem olnud ja sarnanenud pööraselt vankri omale).

Virtsu oli oma 80 klm., milliseid tuli nüüd läheneva pimedusega võidu, kiirelt seljataha jätta. Sirutasime siis oma mahaäävatele sõpradele käed ja mütse lehvitates kadusime vaatlejate silmist.

Tore oli see sõit. Pimedus võitis varsti selle võiduajamise, kuigi meie tubli bensiinihobu tegi kõik, mis tema võimuses. Nii libisesime pea täielises pimeduses mööda maanteed. Kummälgi pool teed vilksatasid puud, põõsad, nagu unenäos, kuna eespool sile maantee lookles.

Kell lähenes 12-le, kui kuulsime eemalt tasast kohinat ja öises õhus tundus soolast merevee lõhna. Tuul paisus ja vingus julgemalt meie kõrvus, nagu tahtes omaltki poolt kinnitada vete lähedust.

Autoomaniku sõbralikul juhatusel leidsime kiirelt maja, kus meile lahkelt öömaja lubati, palusime luba lakka ronida. Pere-naine tuli veel tulega kuni redelini ja soovides hääd ööd, tuletas meele, et „ärge te ainult suitsu tõmmake“. Rahustasime siis lahket mammit sõnadega, et „enne peame sellise toimingu ära õppima“ ja pugesime värskesse põhku.

Ärkasin hommikul mingi imelikult tuttava krõbina peale, mis tuletas kuidagi meele laagrit. Jah — nüüd teadsin, see oli vih-

mapiiskade langemine telgi katusele, mis tekitas sellist imelikult kurba krõbinat.

Tähendab väljas sadas vihma! Oi — see polnud meie päevakavas ette nähtud. Lükates luugi lahti, veendusin kohe ilmas, mis jättis mulje, nagu oleks ärganud aprilli kuul. Vihm!.. Kõikjal vaid vihm!!!

Urisin pilvi ja enda rahustuseks arvasin leidvat tundemärke, mis lubasid juba varsti jälle päikest ja hääd ilma. Pöörates poiste poole, sõnasin:

„Pange teie omad asjad vahepeal korda, lähen kaema, kuidas paadiga lood on!“

Ronisin redelit mööda alla ning sammusin sadama poole. Jälle tõestus, et julgetel on saatjaks õnn, sest vaevalt olin lasknud silmad „sadamas“ ringi käia, kui leidsin paadi, milles olin kindel, et ta meid üle kannab. Pöördudes paadi omaniku poole (sest sellisena koheldes teda — arvasin avaldada paremat mõju), saingi lootuste kohaselt jaatava vastuse.

Polnud enam aega raiskamiseks. Kiirelt tõttasin tagasi majja, kus olime ööbinud, et teatada kaaslastele rõõmustava uudise. Mitte just täiesti kuivana jõudsin kohale momendil, kui poisid parajasti „maandusid“ lakast. Aajasime siis kähku kotid selga ja — sadama poole (enne muidugi tänades lahkete öömaja andjat).

Ilm ähvardas tõesti muutuda veel kenaks, sest pilved harunesid ja vahetevahel vilksatas mõni päikesekiirgi hiilgavale merele.

Astuvad ette

Põhjapoolsete tulerajajate, rajaleidjate, matkameeste, tuul-tepogade, ristteede, põlevamaa ja hiiehoidjate suguharud.

Skautvennad! Ons meist palju neid, kes küll kunagi poleks kuulnud midagi läänepoolseist ja nende nimekaist suguharudest. Kes meist küll ei teaks, et nii nimetavad enid ja nii kutsutuna tuntakse kõikjal Haapsalu skaudirahvast ja nende rühmitusi.

Või kes meist ei tunnustaks, et juhi kutse suguharu nõupidamisele „kolme öökulli vigvammis“ on siiski midagi hoopis kõitvat, kui oleks sama „2. rühma koondusele maleva kotta.“

Kui läänepoolsed on esimestena ka oma ametlikes nimetuis osanud kõrvale heita äripäise külma ajalikkuse, asendades seda ehtsa skaudipärase „metsajõu“ müstilisust meenutava terminoloogiaga, siis kiitus neile. Ka Rakvere skaudisõprade selts tahtis kord samani jõuda, ning kaua kaalutult kujunebki see viimaks alljärgnevalt.

Rakvere oma asendiga keset põhjapoolset Eestit, õhtupoolset Lindanisa ja hommikupoolset Narvalinna, kutsub kui endastmõistetavalt end tundma tõelisemaks põhjapoolseks.

Tume sinine on alates esimesist päevist olnud Rkv. maleva

tunnusvärviks. Tume sinine, kui põhjamaa karge taliöö, saab ka kord olema põhjapoolsete skautide lipp, ja sellel sümboliks lootusrohelist skautliiliat ümbritsev kauneim ja suurtsuguseim tähe- kogudest — suur vanker. Nii kui suur vanker üle aegade igavesti on suunimas põhja, nii peab olema ka põhjapoolsete sünd sihikindel ja kuigi läbi raskuste, siiski tähtede poole, vääramata sammu.

Suur on põhjapoolsete pere ja laiali pillatult asuvad nende suguharude leerid.

Rahkavuoris, põhjapoolsete earikkas maailmas, on asumas neid neli.

Kollaste (Tuleraiujate suguharu, 1 r. — 1 hp. kari). Tuli, (kaelarätt: kollane — punane) on selle suguharu element. Skautluse edasiviivat tuld tahavad nad raiuda, leeki õhutada, et saaks elu valgem ja ilusam, teistele ja endale.

(Roheliste) Rajaleidjate suguharu (2 r. — 2 hp. karja). Elav loodus oma mitmekesisuses (kaelarätt: roheline — kollane) silme ees, tahavad nad kääia omi radu ja ka ise neid leida, vältides tallatuid teid ja igavaid teejuhte, püsimatult edasi oma raja leidmiseks nii metsatihnikus kui elurägastikus.

Emake maa, kallid kodumaa muld (kaelarätt: must) on pühamaks (mustade) Matkameesste suguharule (3. r. — 3 hp. karja). Aga nii kui leeki nähakise süsistunud koldel, nii on suguharu oma sümboliks valinud erepunase liilia mustal taustal, mis peab märkima nende alalist abistamiseks valmisolekut, kui peaks puhkema õitsele hävitaja punane õis, pääsema valla punane kukk (tuletõrjerühm).

Olla sama vabad ja sundimatud kui on seda tuuled taevastel teedel (kaelarätt: terashall — sinine), seda olla tahavad noorimad suguharuks kokku tulnud Rahkavuoris (terashallid) Tuul- tepojad (4 r. — 4, hp. kari).

Kuid veel teiselgi on koondunud põhjapoolseid skaudipoisse.

Sääl on suurte õhtust hommikusse ja põhjast lõuna viivate suurte teede ristumise kohale asutatud põhjapoolsete ristteede suguharu (Haljala skautrühm).

Sääl on põhjapoolsete põlevamaa suguharu (Kohta skautrühm — hp. kari), kellede jalgealune maamuld kummaliselt võib anda leeki ja soojust.

Ja viimaks on seal veel põhjapoolsete hiiehoidjate suguharu (Peeri skautrühm, vanaaegse hiiemäe läheduses), virgad poisid, kes samaselt üldsetele hiiehoidjatele, kelledeks said vaid parimad rahva seast, püüavad päevpäevalt olla homme parem kui olid täna.

Poisid! Ei ole enam neljandat osa aega ajast sinnani, mil kümnetel teedel teemärgid suunivad ühte, mil sajad kodumaa parimad poisid ühendavad käed suurimaks sõprusringiks, ja mil sadade silmis säätendab sama lõkkeleegitsus. Ja kas ei oleks mõeldav, et jätnud endist eemale linna, selle askelduse ja müra, unustame sinna

ka oma nii väga kantseleilik-ametlikud Tartud, Haapsalud, Rakveersed, läänepoolsed, põhjapoolsed jne. hõimud.

Nii. Ja kõige selle juures ikkagi vaid mõelda, et on ka neid, kes usuvad „skautlist liikumist“ tegevast, kui panevad poisi teisele omasugusele raporteerima „H ä r r a Korrapidaja!!!...“

Toimetuse palub saata teateid malevast, rühmadest ja karjadest selles osakonnas avaldamiseks hiljemalt 10. maiks 32.

selleks ainealine seisukord vähegi mahti annab.

Skautlus Narvas.

Ehk küll skautlus Narvas juba rohkem kümnet aastat vana on — kuid igal sammul võib tunda suurt puudust vilunud juhtest, on tehtud tööd juhtide ettevalmistamiseks. Malevas oli enne 14 rühma ja karja kuid viimasel ajal on mõned üksikud juure tekkinud.

Nüüd on malevas läbi viidud suguharude süsteem, kus on üks rover rühm. sk. rühm ja h. p. kari. Sugharu juhhib suguharu nõukogu, mis koosneb 3. juhust (rover, skaut ja hundip.). Nisuguseid suguharusid on praegu malevas 7.

Et ajajooksul osa poistest olid unustanud sk. kombat sellepärast sunniti neid malevast lahkuma, et jääks malevasse poisid kes oleks sk. nime väärt.

Maleva korraldusel on peetud kahed suuremad spordivõistlused omavahel ja ka mitmekesised skautlised võistlused rühmade vahel. Siis suurem laager maleva ajaloo, mida juhatas nskm. Kütt, kus teostati kava järgi laagri kestvusel sk. salga võistlus.

Veel paljud võistlused on ergutanud poisse igasuguste aladel tegutsema. Nüüd on sõprade seltsi korraldusel käimas suguharude vaheline skautlise tegevuse võistlus, missugust hinnatakse iga 3 kuu järele.

Kõik püüavad teha, mis võimalik, et aidata Narvat eelolevas suurlaagris, kui

Skautlus Krabil.

Et viia huvitavat skautlist tegevust maale, selleks asutasime Krabile Võru Skautide Maleva „õpperühma“ Määra salga.

Mõte polnud uus. Juba 1928 a. sügisel I rühma päälisk. Sarapuu tahtis Krabile skautrühma asutada. Mõte jäi siis teostamata. Vahepeal arendasid seda mõtet edasi: skaudid Valter Piigli ja Evald Saag.

12. aprillil 1931 a. vastavad eeltööd tehtud palusime Vr. sk. M pääliskult luba asutada Krabile skautrühma, mis ainult osaliselt rahuldati; nimelt lubati ainult salga koosseisus tegutsema hakata.

16. aprillil, 1931 a. algasime meie koos Krabil pärit Võru Ühisgümnaasiumi õpilast salga tegevust.

Salga tegevussihiks seadsime kasvatada poisse häadeks juhtideks. Kavas oli ettevalmistamine skauteksamile, skautoskuste praktiseerimine looduses, sport, muusika, vaimline (referaat-, huvi jne. õhtud) ja vaimulik tegevus.

Tegevuskava läbiviimiseks peeti suve jooksul 18 koondust, 2 laagrit, 1 vaimulik õhtu, 1 võrkpalli võistlus Kaitseliidu Krabi kompanii ja skautide vahel ja spordi eelvõistlus, mil tegevus nii laialdaseks läinud, et see enam salga mõistete alla ei mahtunud ja rühma koosseisu üle mindi, mispuhul oli õhtul koosviimisele palutud kohalik seltskond.

Salga tegevuse iseloomustuseks mõned arvud:

Algamine 16. apr. 1931 a. 6-e poisiga lõpetamine 16. aug. 1931 a. 28 poisiga, neist olid II järgu skaute 2, III järgu skaute 5 ja algajaid 21.

Skautluse süvenemine Petseris.

Alguses arenes skautlus väga juhuslist laadi, sest puudusid just kogenud juhid.

Nüüd on aga skautlemine hakanud enam süvenema ja kainenema. Skaut-ostuste tõstmiseks rühmas, töötab praegu rühmas salgajuhtide ettevalmistamis kool, millest poisid hoolega osa võtavad.

Juhtidekooli kava koostamisel on püütud silmaspidada Tallinna Maleva vastavat kava.

Lektoreiks on seni olnud mitmed eesti skautmasterid ning kohalikud pedagogid j. n. e.

Juhtidekooli lõpetanud, tahavad poisid äraanda I-se ja II-se järgu eksameid.

Suurt hoogu andis skautidele kohaliku N.M.K.Ü. asutamine, mille all rühm edespidi teotsema hakkab. Praegu on juba rühmal ühingult kasutamiseks antud ruum ja mängu.

Huviga oodatakse rühmas Suur-laagri lähenemist. Laagrisse kavatsevad minna nii skaudid kui ka hundud, ja juba aegsasti tehakse vastavaid ettevalmistusi. Muuseas skaudid tahavad Suur-laagrisse matkata jalgsi. Kuid enne Suur-laagrit tahetakse korraldada üht õppe-laagrit. See oleks skautidele enne Suur-laagrit ettevalmistuseks ja kordamiseks talvel omandatud teadmiste.

Kevade lõpul on kavatsusel rühma aastapäeva pidustused, üheaegselt Petseris korraldatavate L-Eesti skautide spordivõistlustega.

Kuid enne seda seisab ees veel Jüripäeva pühitsemine...

— L —

Tartus roverid.

Tartu sk.-maleva 4. rühm asutas rover pere. Praegu on rover perel 16 liiget. Pere vanemaks on nskm. S. Eber ja juhiks I-jsk. V. Kikas. Roverperes on kolm pesa: foto-, kunsti- ja kirjanduspesad. Roverpere ehitab praegu purjepaati. 24. 4. 32. korraldas rover pere peo, mille sissetulek läks paadile purjede ostmiseks. Viibides Tartus külastas Tallinna sk.-maleva juht R. Treu roverperet. Tema vastuvõtul korraldas r.-pere teelaua.

Rover.

Skautlus Tartus.

Kohaliku diviisi ülema lahkelt loati avaneb Tartu skautjuhtidel võimalus ülevaadet saada lennuasjandusest.

Eesti Tervishoiu Muus. juhataja dr. V. Sumberg on lubanud kõigile Tartu gaididele ja skautidele kõneleda ülemaal nimet. teemil selgituseks valguspiltidega. Kuna skautidel ees suurlaagri-aasta, tohiks see loeng kõigiti huvi pakkuda skautluse lähedasema aate, loodusele ning tervisele lähenemise eesmärgil.

Kapt. Jakunovits asus Tartu skautide maleva propagandaa osak. vanema ülesannete juure. Esialgsete muljete järele väib tema tööpöld üsna laialdaseks kujunevat, seda enam, et temal juba kümne-aastased kogemused sel alal selja taga.

Laagripäälilik on nüüd lõpulikult koostanud Eesti skautide 2. suurlaagri ülesannete ning juhtide jaotuse kavad. Praegu on kavad läbivaatamiseks saadetud peastaabile ja laagristaabile ning lähematel päevadel saadetakse need kätte kõigile juhtidele.

Skautes Eestis 2307 (1874).

Kui Eesti skautide ühise pere liikmele annan ülevaate meie jõududest, mis on aasta jooksul kasvanud 433 liikme võrra.

Üksikute malevate viisi on liikmeid järgmiselt (klambrites eelmise aasta liikmete arv).

Järva	108 (89);
Lääne	89 (50);
Narva	387 (278);
Nõmme	195 (149);
Petseri	48 (23);
Pärnu	178 (101);
Rakvere	208 (170);
Saaremaa	199 (185);
Tallinna	353 (445);
Tartu	315 (254);
Valga	117 (130);
Võru	110 (?);

Astume kindlal sammul vastu tulevikule ja me võidame. Selleks püsivust ja raugemata tahet edaspidiseks tööks! Seda soovin Eesti Skautide Maleva Peastaabi nimel.

Peastaabi siseseekretär:

R. Tulven,
nskm.

Tallinna Skautide Malevast.

Elatakse pisi-tasa edasi ning samuti pisi-tasa valmistatakse maleva 15. aasta-päeva pühitsemise eeltoide. Salgad rabistavad töid teha juubeli näituseks, kus oleks ülevaade maleva arenemisest 15 aasta jooksul küll diagrammidest, mudelitest — skautlistest töödest. On kavatsus ka „Eesti Skaudi“ erinumber juubeli puhul. Noh näeme kas saame kuid lootusi selleks ju on.

Suuremaks sündmuseks oli vast see, et maleva juht Tartus käies ennast „kraad kõrgemaks tegi“. Hakkasid mehel häkitselt „rover-asjad“ meeldima ja võttis kätte ja kaitses oma skautmatri väitekirja, millega täiendab meie põhimäärust roverkodukorraga. Eks ta ole tore asi aga elame näeme!

Ka oma sulgis sõpru ei unustanud Tallinna skaudirahvas tänavu. Valmistati 100 uut kuldnoka pesakasti ja viidi „Kadriorgu“ ning isegi esimesel päeval juba oli mõnes „üürilised“ sees kuigi mõnes meie tuntud „vargapoisid“ varb-lased.

Suurlaagriks on käimas ettevalmistu-sed. Küll kogutakse raha ja „sondeeritaks pinda“ papi-mammi juures suur-laagri pääsemiseks. Iga skaudi poiss Tallinnas teab, et suurlaagrist osavõtmine ei anna mitte ainult hääd võimalust 10. päeva „suvitada“ vaid sealt võib õppida veel palju skautlist tarkust, enese eest hoolitsemist, sõprust ja ühti-meelt mida kõik need 10 laagripäeva poisile võimaldavad. *Vatt.*

Tall. Sk. Mal. III merirühm.

asub Kopli poolsaarel, ning praegu liikmete arv on 37 rühmas 25 skauti ja karjas 12 hülgepoega. Talvisel hooajal töötab rühm Kopli N.M.K.Ü. ruumes pisihaaval edasi. Kevade tulekuga hakkasid rühma skaudid varakult remonteerima paati, millega mõõdunud suvel skaudid Soomes külaskäigul käisid, ning sügisel tormikäes kannatada saanud.

Tallinna skautide XII rühmast.

Jõudis sügis vihmaste ja tuuliste ilmadega, — see oli Taevataadi märgu-
anne rõõmsaile skaudipoistele, et aeg on oma telkide ja paunadega tuppa asu-miseks. Metsas, milles suve läbi rõõ-must kilkavad poiste hääled kostnud, keerutas nüüd mühisev sügistuul. Eemal

neist laagrikohist, linna halli müüride vahel pidime oma tegevust jätkama. Elasi-me kui karud koopas, kuid ainult selle vahega, et meie ei ununud kui mesi-käpad, vaid meie kodust kostsid iga laupäev skauthümni helid ja enne „Emadepäeva“ seltsisid sellele veel haamri-löögid ja saekiuned — seda kinnitades veelgi enam hindamis-komisjon, tunnustades meie väljapanekud I koha väär-seks. Emadepäev oli rühma elus suur-sündmuseks, — saime rühmale lipu, mille soetamiseks igauks oma parema välja oli pannud.

Vaimustusega jätkus töö. Süveneti skautteadmiste õpingusse, sest ees seis-sis suur ülesanne — saada suurteks I järgu skautideks, et astuda suvisesse te-gevusse suure teadmiste portsjoniga.

Kevad on jõudnud, lumi sulab, piki-silmi ootavad pealinna pruun-valged, mil nad võivad sooritada pikema matka.

Rajaleidjad“ tegutsevad.

Vaevalt paar kuud said Kirnas kaks üksik skautsalka tegutseda, kui hak-kasid juba liikuma jutud nende ühine-misest.

6. III. 32. oli seda rappimist koondul-sel küllalt, kuid viimaks surusid „Höbe-hundid“ oma ettepanekud läbi, sest neid oli arviliselt rohkem. Nii moodustatigi „Rajaleidjate“ rühm. —

Värvideks punane-kollane poolitatult. Jah, rajaleidjaid läheb tarvis, kes ot-siks üles selle raja, mida mõõda võiks rühm marssida välja hoolimatuse ja lais-kuse põlismetsast, milles ta praegu eks-leb. Loodame aga, et kevadised tuuled ja voolavad veed aitavad lahutada seda udu, mis varjab eksijate silme eest teid ja radu vabadusele.

Juhiks valiti II jsk. K. Kanger, kellele see juhi kohal olemine on muutunud teiseks elukutseks, kogu aja mil skauud olnud, ikka on istunud ta kuskil soojal kohal.

Vanema suhtes ei jõutud kokkulepe-pele, sest kumbgi üksus ei tahtnud teise vanemat ses ametis näha ja sobi-vat isikut pole „väljast“ leitud kah.

Rühmas kuulutati „eeskujuliku salga“ võistlus kestvusega 6 kuud, välja ning seetõttu pinevus õppimistes ja võist-lastes kaunis terav.

Saadame teistele skautvelledele skaut-lisi tervitusi ja soovime, et oleks algav kevad oma uute seiklustega neile igati meelepärane.

Höbe Hunt.

„Rajaleidjad“ võistlemas.

Suurel Reedel peeti ära Kirna kaitseliidu üksikrühma ja „Rajaleidjate“ skautrühma meeskondade vaheline kooroona võistlus. Mõlemilt poolt saadeti tulde 6. liikmeline meeskond, kes pidi väärikselt kaitsma oma üksuse värve.

Skautidipoisid läksid võistlusele vähes- te lootustega, kuna oli avastatud, et kaitseleitlased on kõvad „aukulööjad.“ Need omalt poolt aga eitasid seda ja tegid kahjuröömsaid nägusid.

Algas siis see võistlus mõlemate suur- te lootustega, kuid tagajärjed olid mõ- lemile poolele hästi üllatavad. 5:1 oli võitude vahekord skautide kasuks.

Ei lepitud veel sellega, otsustati pida- da teine võistlus Kirna „meistri“ nimele.

Koostati siis nimekiri, kus olid 6 kaitse- ja 8 skaudi nimed ja hakkas jälle „plaksimine.“

Peale paaritunnilist „higistamist“ tuli „meistriks“ esk. O. Berner (Järva Sk. Maleva juht) järgnesid II jsk. L. Kal- laspolik ja R. Greilich mõlemad „Metsa- rändurid.“ Seega lõppes seekordne võist- lus skautide täielise võiduga.

Höbe Hunt.

Võru Skautide

maleva korraldab Suvistepühade ajal, 15. ja 17. mail Võrus esimese skauttöö- de näituse.

Sellepärast aidake kõik heaks kor- daminekuks kaasa, pannes näitusele väl- ja midagi huvitavat.

Tööde ülesandmiseks ja teadete saa- miseks palun minu poole pöörata kuni 5. maini.

Jään lootma kõikide kaasaaitamisele, meie töö laiemale ringkonnale tutvus- tamiseks.

Tervitades Sk. A. Anderson,
maleva juht.

Valga skaudi-gaidi sõprade ühing

omal peakoosolekul, valis juhatuse järg- miselt:

- S. S. esimees hra ins. E. Tomingas.
- „ sekretär hra E. Landt.
- „ sekretäri abi hra. A. Veri.
- „ laekahoidja prl. A. Saar.
- „ laekahoidja abi prl. E. Kriisk.
- Sk. mal. auvanemaks valiti hra. J. Ja- kunovitš.
- „ „ vanemaks hra A. Grünberg.
- „ „ vanema abi hra A. Kõiv.
- Gaidide mal. vanemaks prl. Gurske.
- „ „ vanema abiks prl. E.

Eesti Skaudi Käsiraamat.

skm. H. Michelson'ilt.

Meie väikene ja kitsapiiriline skaut- line kirjandus on täienenud ülalnimeta- tud väikese teose võrra. Seni oma- sime suuremaid, kuid kas vastilmunest tarvilikumaid on küsitav, nüüd aga saa- bus käsiraamat, mida küll kõige häda- lisemalt vajasime oma järjest kasvava organisatsiooni toeks. Kuigi kaustalt väike, siis aga oma ülesandele vasta- vait sisult kaalukam. Lugesed taipame, kui tabavalt prof. A. Paldrock oma soo- vituses sõnastab käsiraamatu iseloomu: „... mis nemad ise omale ehitanud, siis see tee muutub neile huvitavaks ja küt- kestavaks, ...“ Käsiraamat pakub pea- miselt algajatele ja nooremaile skauti- dele materjali skautlusega tutvumiseks, kuid seda ülesannet täidab ta ka skaut vanemate seas. Võhik skautluses saab seda raamatukest lugedes selge kujut- luse kogu org-ist, sihtidest ja tegevuse iseloomust. Arvustustule vastu on raa- mat kindel. Raamat täidab oma üles- ande, põhjused mis tegid raamatu koos- tamise hädatarvilikuks on rahuldatud. Koostaja isegi vihjab materjali kokku- võtlitkusele, mis on muudugi juhtide suhtes ainult maksev, kuid algajatele on materjal täiesti küllaldane ja ka skau- tidelle täiesti põhiteadmisi elustav.

Juhi hääl.

Mõne päeva eest ilmus juhtide hääle- kandja esimene number. Juba „Juhi hääle“ kaanepilt on kõitev. Kaante vahe sisaldab 40 masinatrükis kirjutatud le- hektülge, milles vanemad juhid noore- maile püüavad anda kasulikke näpu- näiteid poiste töö juhtimisel skautlisel alusel. Meie juhid on laiali pillatud üle Eesti ja neil puudus seni neid ühendav ajakiri, mis käsitaks eriti juh- timise oskust ja annaks sealjuures ka otsekoheid juhtnöore uute tegevusala- de leidmisel.

Esimene „Juhi hääle“ number sisaldab hulga olulise tähtsusega näpunäiteid, na- gu: skautiline tegevus ruumis, algajate ettevalmistamine, koondiste pidamine, salga vaim, skautluse tekkimine, mänge j. m. mida skautjuhid asjata on otsinud meie kirjandusest. Kes loeb — saab hulga teadmisi lisaks neile, milliseid ta juba omab. On soovitat, et „Juhi hääle“ toimetajad sama innukalt selle väljaandmist jätkavad, siis on skautjuh- tide ammune soov täitunud — nad saa- vad oma teadmisi laiendades veel edu- kamalt õhutada leeki.

EESTI Leo.